

Dalotti Tibor - Mészöly Gábor

MESTER és ZURIEL

Somfai Ákos alapötletének felhasználásával

S z e r e p l ő k:

SRÁC – Felföldi Attila / Reck Tibor

ZURIEL – Práth Izabella / Magisztrák Barbara

MESTER – Horváth Zoltán

LÁNY – Jankovics Nikolett / Kovács Kitti

VÖRÖSHAJÚ – Horváth Gábor

ROBOT – Wilfried Backenga

FUNKY – Szabados Patrik

ANYA – Jusztin Linda

KISSRÁC – Dalotti Domonkos

TÁNCKAR

I. r é s z

1. jelenet: Angyali szín

Éteri zene, angyalok légiés tánca. Közben egy-egy „földi hang” hallatszik /pl. gyereksírás/, mire egy-egy angyal – búcsúzva társaitól – elillan. Majd jóízű nevetés hallatszik, s kisvártatva egy, „lenti” feladatát lám sikerrel elvégző angyal érkezik, s a többiek örömmel fogadják. Az angyali „össztánc” csúcspontján éles-fájdalmas, vajúdó női sikoltás hasít a zenébe. Az angyalok összerezzennek, egyikük, az aranyló Zuriel kiválik közülük és indul földi küldetésére.

2. jelenet: A kitevés

A sötét színpadon egy nő jelenik meg félve, lopakodva, jókora kendővel takarva magát. Körülles, majd nagy óvatosan a kendő alól egy pólóba burkolt csecsemőt vesz elő, egy kicsit ringatja, majd félve-lesve leteszi a földre. Egy pillanatig nézi, majd elindul... Az Anya most megtorpan, visszanéz, vívódik néhány másodpercig, aztán eszelősen futásnak ered a nézőtérrel szembe. Hirtelen két éles fénysugár vágódik a szemébe, iszonyú fékcsikorgás, csattanás... sötét.

3. jelenet: Oltalom

A sötét szín közepén, fejkép sugarában a csecsemő. Éteri zene indul, s belibben az aranyló Zuriel. Óvón-féltve körül táncolja az árván maradt porontyot, majd – mint valami bűvész – egy **napsárga sál**at „varázsol” elő, s gyengéd „anyai” mozdulatokkal a pólyára tekeri...

4. jelenet: Elhagyatva

Az iménti csecsemő felcseperedett /6-7 éves lehet/, nyakán a napsárga sál, ami az őrangyali védelem-jelenlét jelképe is egyben. Körülötte emberek nyüzsögnek, tudomást sem véve a fiúcskáról, aki hol az egyik, hol egy másik emberhez csapódna társul, mint holmi kóbor kutya, de senki rá sem hederít. Esni kezd az eső: az emberek mind ernyőt nyitnak, csak a fiúcska áll egyedül „ázva-fázva”, amint mindenki elsiet mellette. Ám ekkor ismét előbukkan az aranyló Zuriel, aki „láthatatlan esernyőt” nyit /pantomim mozdulatokkal/ a fiú fölé. A fiúcska persze nem érti mi történt, csak a fázós reszketés helyett melegség járja át.

5. jelenet: Street show

Utca, felülről – mintha utcai lámpa lenne – fény. Három szakadt srác dilizik: a fejpörgő Funky, a brékes Robot és a Srác, nyakában a napsárga sállal – ő valamilyen különös hip-hop táncot nyom, szemlátomást tehetséggel. Kis idő múltán feltűnik egy fekete köpenyes, különös alakú **fekete-piros kalapot** viselő férfi, aki távolról ugyan, de kitartóan figyeli a három szakadt farmeros, „csöves” fickó attrakcióját. Aztán megindul feléjük, közelről figyelve őket. Erre a Robot fiú lekapja a fejéről a baseball sapkáját és leteszi a földre a férfi elé, szoborrá merevedve. A fiúk várakozón figyelik a férfit, aki azonban egy hanyag-pimasz mozdulattal félrerúgja a sapkát. Erre mindhárman nekiesnek: a Funky fiú leveri a férfi kalapját, a másik kettő megütné.... de a férfi fekete köpenyét lerántva magáról, a köpeny belső, piros oldalával a fiúk felé suhint, akiknek a karja erőtlenül lehanyatlik. Szinte megbabonázottan lebénulnak. A férfi int a Robotnak, aki – mint valami holdkóros – a levert kalaphoz lép s visszaadja a férfinak, majd visszamerevedik az induló pózba. A férfi holmi magasabb rendű dolyffel körül táncolja őket, majd int a napsárga sálas Srácnak, hogy kövesse. A Srác megbabonázottan indul a különös férfi után...

6. jelenet: Bemutató

Próbaterem; mindenütt színes-mutatós próbaruhás táncosok készülnek-melegítenek. A bemelegítést a többieknél is csinosabban öltözött Lány vezeti. Az iménti férfi lép most be; a

Lány leállítja a közös tréninget: a Mester megérkezett! A leghátul álló Vöröshajú fiú szolgálai alázattal siet az érkezőhöz, aki hanyagul odaveti neki a kabátját, ám a kalapját mindig a fején tartja. A Mester a Lányhoz lép, ölelés-csók, a többiek mozdulatlanul várják az utasításokat. A Mester int: a szakadt Srác lép be, nyakában a napsárga sál. Mindenki kíváncsi értetlenséggel nézi a furcsa jövevényt.... A Mester – mintegy a Srácnak mutatva – átfogja a Lány derekát, magához húzza, s elkezd vele táncolni /rumba/. Ez egyben „jeladás” is: ezzel elkezdődik a próba, mindenki érzelmesen rumbázik. A Srác távolról nézi őket, aztán a Mester intésére az iménti Vöröshajú táncos elegáns kabátot hoz és húz a Srácrá, partnernője pedig belekarol és táncba viszi. A Srác igyekszik ugyan, de az érzelmes, elegáns rumba nem az ő világa, meglehetősen ügyetlenül táncol, miközben a többiek leállnak, s őket nézik. A helyzet egyre kínosabb, a Srác meg is botlik, mire a társulat nevetésben tör ki. Erre a Srác letépi magáról a szmokingot és dühödt táncba kezd a maga stílusában – a rock egyre vadabb... A csúcsponton a Srác abbahagyja és elrohan. Mindenki tanácstalanul áll, a Mester int a Lánynak – menjen utána, hozza vissza!

7. jelenet: Csábítás

Utca, lámpafény. A két fickó, Funky és Robot most is járja a „mutatványát” /lásd 5. jelenet!/. A Lány érkezik, a Srácot keresné. A két fickó erről persze mit sem tud, nyomban kikezdenek a Lánnyal. A Lány ellenkezik, el akarna menni, de a fickók nem eresztik – dulakodás, erőszakoskodás. A Srác toppan be, s nyomban a Lány védelmére kel. A haverjai azonban már túlságosan beindultak, nem engedelmeskednek a Srácnak. Verekedés. Úgy tűnik, a Srác vesztít, kap rendesen, de végül a nyakában lévő napsárga sállal letörli „véres” arcát s új erőre kapva leveri a haverjait, akik végül kereket oldanak. A Lány hálás: tánckettősük elején még mintha csak dédelgetné a fáradt-elgyötört fiút, de kettősük egyre inkább felizzó érzéki táncvá válik. Közben a Srác nyakáról lecsúszik a napsárga sál; a pár szerelmesen kitáncol – a sál árván a földön marad.

8. jelenet: „Fátyoltánc”

Az üres színpadra az aranylő Zuriel libben be, felveszi a napsárga sálat s azzal táncol – mintha valamiféle „fátyoltánc” lenne – szinte enyeleg a sállal....

9. jelenet: Tanítás

Próbaterem. A társulat a rockizást próbálja. A táncosok között ott van a Srác, már ő is színes próbaruhában. A próbát a Mester irányítja, ő mindig a Lánnyal táncol. A Srác egyedül jól mozog, de az együttes mozgásba nem tud igazán beilleszkedni, hol az egyik, hol egy másik társával ütközik. Ezt látva a Mester magához inti, s „atyai” gondossággal tanítja a Srácot, mutatja neki, hogy mit hogyan csináljon. Mindez persze kicsit a Lánynak is szól: lássa, hogy a Mester mennyire szívén viseli a fiút. A Srác keményen gyakorol, a Mester atyai odadobja neki a nyakában lógó **vörös törülközőt**.

10. jelenet: Háromszög

Próbaterem. A Srác fáradtan ül a színpad közepén, arcát törölgeti az iménti „ajándékkal”, a vörös törülközővel; számára a Mester már-már maga a vágyott apakép megtestesülése... Legyőzve fáradtságát a Mestertől tanultakat kezdi gyakorolni egyre lelkesebben... De éteri zene szólal meg: aranylón belibben Zuriel.

Körültáncolja a Srácot, aki nem látja, csak egyre jobba érzi az égi lény hatását: mozdulatai fokozatosan Zuriel mozgását követik, mintha az őrangyal akarata áramolna át belé. Különös „tükörkép” táncuk közben a Lány toppan be, s kissé értetlenül nézi, hogy a rockis Srác milyen éteri-lágy mozdulatokkal táncol. Zuriel nyomban a háttérbe húzódik. A Srác mintha látomásból ébredne, kicsit vonakodva fogadja el a Lány szerelmes közeledését. Kettősük így nehezen indul, a Srác kissé zavart, de egyre jobban a Lány hatása alá kerülve végül elragadja őket a közös szenvedély. Táncuk közben a Mester lép be, távolról figyelve őket. A szerelmi kettőst nem tűri soká, de fizikailag nem avatkozik be: távolról megpróbálja mágikus hatalmával, vörös fényben szuggerálva „lebénítani” a Srácot /mint az 5. jelenetben a banda tagjait/. A Srácon azonban nem fog e „sátáni” erő: a Mester ellenpontjaként Zuriel is akcióba lép, az ismét „elővarázsolt” napsárga sállal, aranyló fényben táncolja-lengi körül a Lánytól olykor el-eltávolodó Srácot. A Lány riadt-értetlenül kivonja magát a jelenetből, a Srác kettős hatás harcának középpontjában táncol. Egy-egy pillanatra hol az egyik, hol a másik érvényesül, majd úgy tűnik: kioltják egymást – a Lány lép vissza a jelenetbe... győz a szerelem!

II. r é s z

1. jelenet: Megkísértés

Próbaterem. A színpad közepén a Srác, nyakában a Mestertől kapott piros törölköző. Melegít, gyakorol.... Hátul – anélkül, hogy a Srác észrevenné – a Mester tűnik fel, amint beinti a táncos lányokat. A lányok körülveszik a Srácot, ki így, ki úgy próbálja elcsábítani. A Mester néhány pillanatig elégedetten szemléli a csábítási akciót, aztán, hogy a fiú észre ne vegye, hogy ő mozgatja a szálakat, sietve távozik. A Srác kényszeredetten megy bele a „szerelmi játékba”, de az őt megkísérteni akaró lányokat végül egymás után elutasítja. S mikor a Lány belép, szerelmes boldogsággal szinte repül felé...

2. jelenet: Középpontban

... a Srác és a Lány alig fordul néhányat, a fiú táncosok tódulnak be, s csatlakozva a lányokhoz közös nagy táncolás indul: örömteli, lendületes mozdulatokkal táncolják körül a középütt lassú-lírai mozdulatokkal ölelkező szerelmeseket. A Mester lép be, a táncosok próbálják eltakarni előle az önfeledt párt. A Mester int, a táncosok szétnyílnak, a zene leáll: a Srác és a Lány immár zene nélkül – a külvilágról tudomást sem véve – folytatja egymásba feledkezett szép kettősét... Végül a Mester tapsára felriadnak, s beállnak a többiek közé; a f i n á l é próbája indul... Tánc közben a Mester hangja: Finálé?! Mire a társulat kórusban: finálé! /Mint Tom Jones híres „oh, ye?! –je/. A társulat válaszára a Mester kettőt csettint, mire – tánc közben – a magasból színes-csillogó drapériák futnak le...

3. jelenet: Összeesküvés

A Mester elégedett, a finálé nagyszerűnek ígérkezik, a drapériák mozgatása is tökéletes volt, de mégis kissé gondterheltnek látszik: valami nagy truváj még hiányzik. Töpreng, majd int a táncosoknak, akik fáradtan kivonulnak. Egyiküket, a Vöröshajú fiút azonban visszatartja – maradjon. Kettősük a néző számára pontosan követhető aljas összeesküvés „lépcsőfokai”. A Mester egy olyan koreográfiai trükköt eszel ki, ami rendkívül veszélyes annak a számára, aki a bravúrt majd végrehajtja: egy emelvény tetejéről kell elrugaszkodnia, s a többiek fölött átrepülnie úgy, hogy a végén a Mester és a Vöröshajú fiú majd elkapja a repülőt. Az „összeesküvők” egymás tenyerébe csapnak: megegyeztek.

4. jelenet: Bevállalás

Próbaterem – együtt a tánckar. A Mester a nagy attrakció kivitelezését demonstrálja: hogyan történik majd a finálé végén az akrobatikus repülés. A fiúk közül senki sem akar vállalkozni e szokatlan-nehéz feladatra, mígnem a Srác jelentkezik – ő megcsinálja. Miközben az attrakció előkészületei zajlanak – betolják a díszes emelvényt –, Zuriel libben be, s a napsárga sállal óvón-védőn körültáncolja az izgatott Srácot, aki szemlátomást vállalkozásával a Lánynak szeretne még jobban imponálni. Zuriel el akarja téríteni, meg akarja akadályozni, hogy a Srác végrehajtsa ezt a vakmerő mutatványt; félti a fiút, sejtve, hogy valamiféle csapda leselkedik rá. A Srác azonban hajthatatlan.

5. jelenet: Az attrakció

Indul a tánc, a finálé. A kérdés és a kórus: Finálé? Finálé! A Mester kettős csettintése, tánc közben a drapériák ismét lefutnak a magasból... a tánc egyre gyorsul, s a végén az ugrás – a nagy attrakció. Már tombol a finálé, a Srác nekikészül az ugrásnak, a Mester és a Vöröshajú fiú előre jön, hogy majd „elkapja”... A finálé a csúcspontjához érkezik, a Srác nekifut....

(Sötét)

6. jelenet: A tragédia

(Fény be) A Srác elől, a földre zuhantan fekszik, a Mester és a Vöröshajú fiú nyilvánvalóan nem kapta el. Döbrent csend, mindenki dermedten áll. A Lány eszmél elsőnek, nekiront a Mesternek, aki sajnálkozva gyorsan távozik. Közben Zuriel próbálja éleszteni a fiút, a napsárga sállal – mint árva csecsemő korában – igyekszik betekerni. Minden hiába – Zuriel ellibben. A Srác mozdulatlan....

Sziréna vijjog...

7. jelenet: Vigasz

Csend. A színpad közepén, fejtű sugarában a Srác – tolokocsiban. Magába roskadva, fejét lehajtva. Szemben vele, a földön guggolva a Lány, némán-szomorúan nézi a béna fiút. Zuriel libben be, a napsárga sállal körültáncolja őket, mire a Srác mintha lassan ébredne, felemeli a fejét. A guggoló Lány most lassú mozdulatokkal k a r j a i v a l kezd táncolni a fiúnak, szinte szuggerálva a Srácot, hogy próbálja követni a mozdulatokat. És a fiú egyszer csak megmoccan, aztán lassan emeli a karjait, s ha lába nem is mozdul, karjaival egyre inkább átveszi a Lány mozgását... Szinte táncol már a keze. A Lány boldogan lép hozzá, s meg akarja

csókolni. A zene abbamarad, hirtelen csend – a Srác dacosan elkapja a fejét: **nem kell a szájalom.**

8. jelenet: Menekülés

Utca, lámpafény. Funky és Robot most is nyomja a Street Show-t. Hirtelen döbbenet hagyják abba a mutatványokat: a Srác gurul be tolókocsijával. Az egykori két haver vonakodik befogadni, bár a Srác mutatja: a karjaival tud „táncolni”. Robotnak erre nagy ötlete támad, baseball sapkáját a földre teszi, a tolókocsi elé. Funky és Robot folytatja a maga show-ját... Emberek jönnek, de nem a két táncost figyelik, hanem a nyomorék Srácra nézve pénzt dobnak a sapkába... A Srác túri egy darabig, aztán kocsijával átgázol a sapkán, s elmenekül: **nem kell** a nyomorék koldus **megalázó** szerepe.

9. jelenet: A kísérlet

A színpad közepén a tolókocsis Srác. Csend. Zuriel libben be aranylón, zene nélkül. Körültáncolja a Srácot s nyakába tekeri a napsárga sálát, majd kilibben. A Srác mintha új erőre kapna; először csak karjai mozdulnak, s erre indul a zene is: visszaréved a régi rock. A zene egyre erősebb, a fiú most a karfába kapaszkodva, nagy erőfeszítéssel megpróbál felállni. A zene dübörög, a kínlódó erőlködés fokozódik.... de a keserves kísérlet **nem sikerül**: a Srác erőtlenül visszahanyatlik a kocsiba. A zene abban a pillanatban megszakad – csend. A Srác lassan letekeri a nyakáról a sárga sálát és keserűséggel telve elhajítja.... Magába roskadva ül, aztán lassan mégis felemeli a fejét, s a halkán induló zene közben felemeli a földről az imént dühödten eldobott sálát....

10. jelenet: Finálé

Próbaterem. Már látványos jelmezekben a táncosok. A Mester – fején most is az örökös **fekete-vörös kalap** – tapsol: kezdődik a finálé. A táncosok között ott a Vöröshajú fiú, aki eddig a leghátsó sor utolsó tagja volt, most ő táncol legelől. A finálé csúcspontján hirtelen mindenki leáll: döbbenet – a Srác gördül be tolókocsijával, s nyakában a sárga sállal megindul a Mester felé. A táncosok szétnyílván utat engednek neki, a Srác a Mester elé ér. A kocsival megáll, megkapaszkodik a karfában s miközben feldübörög a régi rock – iszonyú erőfeszítéssel, lassan – feláll... Pillanatra meginog, a Lány odaugrik hozzá, de a Srác elhárítja – egyedül lép a Mester elé: ez a kettőjük ügye! Hosszan farkasszemet néznek, miközben a Srác a táncosok közt nyílt „folyosón” visszarúgja a tolókocsit. A Mester gúnyosan tapsol,

mintha valami attrakció lenne, majd az immár amúgy is védtelen Srác nyakából lerántja a sárga sálat és elhajítja. Aztán kitérve a mocsanatlanul szemben álló fiú elől, mintha már tudomást se venne róla, tapsol: folytatódjék a finálé! Ám a táncosok nem mozdulnak, csak a Vöröshajú tesz néhány lépést, de látva, hogy a többiek tüntetően állnak, ő is elbizonytalanodva abbahagyja. Pillanatnyi feszült várakozás... s ekkor aranyló fényben Zuriel libben be: felkapja az elhajított sárga sálat és körültáncolja vele a társaságot. Mozgása sokkal dinamikusabb, mint a korábbi „angyali szelídségű” mozdulatai voltak. A táncosok e különös-erőteljes hatásra keményen szembefordulnak a Mesterrel.. A Mester újra tapsol, ám a társulat nem mozdul. Újabb, sürgető taps, mire a társulat fenyegetően lép egyet a Mester felé. Aztán még egy súlyos lépés... A Mester érzi: valami különös történt, a társulat ellene lázad, vesztesre áll. Méltóságának látszatát megőrzendő a Lányhoz fordul, karon ragadja, s el akar tűnni vele. A Lány azonban nem engedelmeskedik – táncuk dulakodás, melynek végén a Mester fejéről leesik a kalap. A társulat újabb fenyegető lépéssel közeledik; a Mester menekül: fel, egyre feljebb a díszes emelvényre. A Vöröshajú fiú nyúl most a hatalmat jelképező fekete-vörös kalapért, hogy a saját fejére tegye. Zuriel azonban elragadja tőle, átadja a Srácnak, aki kettőt csettint az ujjával, mire a magasból aláhullanak a már ismert drapériák. Az egyik „takarásában” az emelvény tetején eltűnik, semmivé válik a Mester s abban a pillanatban a Srác kezében lángra lobbanva megsemmisül a gonosz hatalmat jelképező kalap is. És ettől egycsapásra mindenki felszabadul – indul a tánc, középütt az egymásba kapaszkodva hajladozó Srác és Lány... örömteli, boldog finálé.